

กฤษฎีกาสาร

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒
มีนาคม-เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วิกฤติเศรษฐกิจ ซับไพร์ม (Sub-prime)

การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการร่างกฎหมาย

ปัญหาในการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ : ค่าเสียหายในเชิงลงโทษ

การศึกษาฐานงานโครงการเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรสายอำนวยการ

ประมวลภาพกิจกรรม

- ▶ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมกิจกรรมเนื่องใน “งานวันข้าราชการพลเรือน ประจำปี ๒๕๕๑” โดยร่วมจัดนิทรรศการในระหว่างวันที่ ๑-๒ เมษายน ๒๕๕๑ ณ อาคาร ๙ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุม อิมแพ็ค เมืองทองธานี และในวันที่ ๑ เมษายน (ช่วงเช้า) ร่วมตักบาตรพระสงฆ์ จำนวน ๑๘๙ รูป ณ ทำเนียบรัฐบาล โดยมี กิจกรรมการประชาสัมพันธ์เผยแพร่บทบาท ภารกิจ และผลการดำเนินงานของสำนักงาน ตลอดจนการให้ความรู้ ด้านกฎหมาย

- ▶ นายอัคร จารุงินดา รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นประธานในการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “แนวทางการปฏิบัติราชการตามกรอบคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๑” ในระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๔-วันอาทิตย์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ณ โรงแรมนาวิกรมย์ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- การสัมมนาในครั้งนี้จัดขึ้นเพื่อให้ผู้บริหาร ผู้กำกับตัวชี้วัด และผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการได้ทราบแนวทางในการปฏิบัติงาน ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๑ และแนวทางในการพัฒนาคุณภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๑ รวมทั้งได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมผลักดันการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

คุณพรทิพย์ จาละ

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

นางจริยา เจียมวิจิตร

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายอัษฎร จารุจินดา

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายสงขลา วิชัยชตะ

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

นายธรรมนิตย์ สุมนต์กุล

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

นายนิพนธ์ ะกิมมี

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

กองบรรณาธิการ

นางสิรินันท์ ปานเสมศรี

บรรณาธิการ

นายวรรณชัย บุญบำรุง

นางสาวจาวรรณ เองตระกูล

นายดิศทัต โหตระกิตย์

นายอภิมุข สุขประสิทธิ์

นายเชวง ไทยยิ่ง

นายปกรณ์ นิลประพันธ์

นายธนาววัฒน์ สังข์ทอง

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางสาวพรเพ็ญ คำบุญวัฒน์

นางกรรณกนก ช่างกลิ้งเหมาะ

นางสาวรัชณี สังข์ทองงาม

นางชุติมา ใหญ่น้อย

ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์

สำนักอำนวยการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เลขที่ ๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๒๐๗, ๒๐๘

โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๒๐๓

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

ออกแบบและจัดพิมพ์

บริษัท ไดเร็คชั่น แพลน จำกัด

โทร. ๐ ๒๖๔๒ ๕๒๔๑-๓,

๐ ๒๒๔๗ ๒๓๓๙-๔๐

www.DIRECTIONPLAN.org

บทบรรณาธิการ

ในขณะนี้เข้าสู่ช่วงอากาศที่ร้อนที่สุดของปี ประกอบกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจก็เข้าสู่ยุคข้าวยากหมากแพง ค่าครองชีพสูงขึ้นจนน่าตกใจ พวกเราก็ขอเป็นกำลังใจให้ผู้อ่านกฤษฎีกาสารทุกท่านสามารถผ่านพ้นสถานการณ์นี้ไปได้ด้วยการใช้สติในการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง ประหยัด เพราะวิกฤติเศรษฐกิจไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แต่เกิดขึ้นทั่วทุกภูมิภาคของโลก กฤษฎีกาสารฉบับนี้จึงได้นำบทความที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิกฤติเศรษฐกิจซับไพรม์ (Sub-prime) ซึ่งเป็นคำที่เราได้ยินค่อนข้างบ่อยในขณะนี้มานำเสนอเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจกันมากขึ้น รวมทั้งสาระดีๆ เกี่ยวกับกฎหมาย อาทิ การจ่ายค่าเสียหายในเชิงลงโทษ และความเห็นทางกฎหมายที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานควรทราบ

สำหรับสัปดาห์พิเศษฉบับนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับประเทศเวียดนามเพื่อนบ้านของเราที่มีการเติบโตและพัฒนาอย่างรวดเร็ว และเป็นที่สนใจของนักลงทุนต่างชาติเป็นอย่างมาก โดยเป็นการนำเสนอข้อมูลทั่วไป ปัจจัยที่ทำให้ประเทศเวียดนามสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านกฎหมายทั้งภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้ยังมีสาระเกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการด้านข้อมูลทางกฎหมายของสำนักงานในรูปแบบของ Enterprise Portal มานำเสนอด้วย ปิดท้ายด้วยธรรมเนียมจากสมเด็จพระสังฆราชฯ สำหรับเพื่อนข้าราชการทุกท่านเพื่อเป็นกำลังใจในการปฏิบัติงานต่อไป

บรรณาธิการ

สารบัญ

ปฏิทินการปฏิบัติงานที่สำคัญของสำนักงาน.....๒

เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการร่างกฎหมาย.....๓

กฎหมายต่างประเทศ ปัญหาในการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ : ค่าเสียหายในเชิงลงโทษ (Punitive Damages).....๖

สัปดาห์พิเศษ รายงานการศึกษาดูงานตามโครงการเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรสายอำนวยการ : เทคนิคการปฏิบัติงานภาครัฐและเอกชน.....๙

ความเห็นทางกฎหมาย.....๑๓

เรื่องน่ารู้ วิกฤติเศรษฐกิจซับไพรม์ (Sub-prime).....๑๘

เจาะลึกกฤษฎีกา คำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑.....๒๐

บทความ/ข้อความ หรือความเห็นใดๆ ที่ปรากฏในกฤษฎีกาสาร เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและกองบรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

ปฏิทินการปฏิบัติงานที่สำคัญ

ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

► การบรรยายธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดบรรยายธรรม หลักสูตรคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อราชการ ไสยะอาด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ วันศุกร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๑ เป็นการบรรยายธรรม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๑ ในหัวข้อ “หัวใจบริการ” โดย พระมหาสมปอง ตาลปุตโต วัดสร้อยทอง และ ในวันศุกร์ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ เป็นการบรรยายธรรม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ ในหัวข้อ “อยู่ก็สบายตาย ก็เป็นสุข” โดย พญ.อมรา มลิลา ระหว่างเวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ ชั้น ๓

► การจัดทำแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดประชุมการจัดทำแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ เพื่อชี้แจงแนวทางการจัดทำ แผนนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ ให้แก่ผู้ประสานงานการจัดทำแผนนิติบัญญัติของส่วนราชการ ต่างๆ โดยจัดประชุมแยกตามนโยบาย ดังนี้

วัน	เวลา	นโยบาย
๒๒ เมษายน ๒๕๕๑	๐๙.๐๐ น. ๑๓.๓๐ น.	นโยบายที่ ๑ นโยบายฟื้นฟูความเชื่อมั่นของประเทศ นโยบายที่ ๒ นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต
๒๓ เมษายน ๒๕๕๑	๐๙.๐๐ น. ๑๓.๓๐ น.	นโยบายที่ ๓ นโยบายเศรษฐกิจ นโยบายที่ ๔ นโยบายที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒๔ เมษายน ๒๕๕๑	๐๙.๐๐ น. ๑๓.๓๐ น.	นโยบายที่ ๕ นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม นโยบายที่ ๖ นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
๒๕ เมษายน ๒๕๕๑	๐๙.๐๐ น. ๑๓.๓๐ น.	นโยบายที่ ๗ นโยบายความมั่นคง นโยบายที่ ๘ นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

► การแข่งขันกีฬาคู่สมพันธ์ ครั้งที่ ๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักราชเลขาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานเลขาธิการ วุฒิสภา ร่วมกันจัดการแข่งขันกีฬาคู่สมพันธ์ ครั้งที่ ๙ ซึ่งเป็นโครงการส่งเสริมการเล่นกีฬาอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความสามัคคีระหว่างส่วนราชการร่วมกัน กำหนดการแข่งขัน ระหว่างวันที่ ๙ เมษายน - ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ประกอบด้วยการแข่งขันกีฬา ๗ ประเภท โดยมี พิธีเปิดการแข่งขันในวันศุกร์ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ เวลา ๑๗.๐๐ น. และพิธีปิดการแข่งขันใน วันศุกร์ที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ณ สนามเทพหัสดิน สนามกีฬาแห่งชาติ

► เชื้อซื้อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ฉบับภาษาอังกฤษ และข่าวสารพัฒนากฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ฉบับภาษาอังกฤษ ราคาเล่มละ ๒๕๐ บาท และข่าวสารพัฒนากฎหมาย ราคาเล่มละ ๕๐ บาท จำหน่ายที่สวัสดิการสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา ส่วนการคลัง ชั้น ๓ เลขที่ ๑ ถนนพระอาทิตย์ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐ โทร. ๐-๒๒๒๒-๐๒๐๖-๙ ต่อ ๓๐๔ ในวันและเวลาราชการ

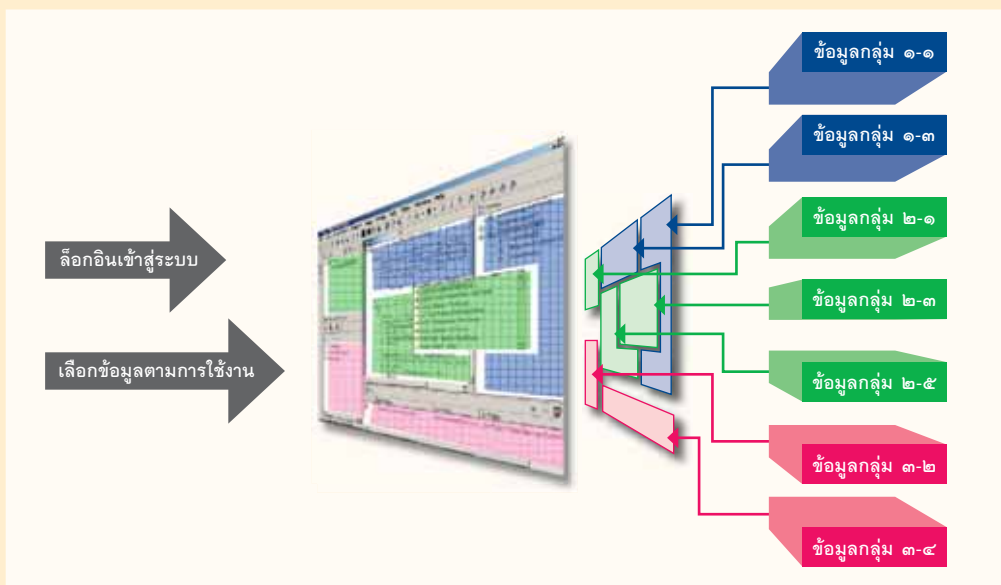
การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการร่างกฎหมาย

ในปัจจุบันแนวคิดด้านเทคโนโลยีการจัดการองค์ความรู้กำลังได้รับความนิยม ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน วงการธุรกิจ และการศึกษา เพราะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาด้านข้อมูลข่าวสาร เพื่อการพัฒนา เพื่อการตัดสินใจ เพื่อการวางแผน และการกำหนดกลยุทธ์ให้แก่พนักงานในองค์กร เรียกว่า Enterprise Portal Site ซึ่งเป็นการพัฒนาระบบแบบศูนย์กลาง โดยรวมข้อมูลของทุกระบบที่ใช้ในสำนักงานเข้าสู่หน้าจอเดียว (One Stop Service) อย่างเป็นระเบียบ แยกข้อมูลเป็นหมวดหมู่ และช่วยเพิ่มความสะดวกและประสิทธิภาพในการเข้าใช้บริการข้อมูล และเป็นแนวทางในการพัฒนาไปสู่การให้บริการข้อมูลในรูปแบบการบริหารองค์ความรู้ ลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของ Portal ก็คือความสามารถของระบบในการปรับการนำเสนอข้อมูลให้สอดคล้องกับบทบาทและสภาพภาพของผู้ใช้ที่แตกต่างกัน (Personality) นอกจากนั้นผู้ใช้แต่ละคนสามารถปรับแต่ง Portal ได้ตามลักษณะการใช้งาน (Customization)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ และความสำคัญของระบบดังกล่าวนี้ จึงได้ริเริ่มโครงการพัฒนาการให้บริการข้อมูลไปสู่รูปแบบของ Enterprise Portal Site เพื่อการบริหารข้อมูลไปเป็นองค์ความรู้ และเป็นการเพิ่มคุณค่าของระบบโดยรวม การดำเนินโครงการปรับปรุงการให้บริการแบบ Enterprise Portal Site มีขั้นตอนการพัฒนาประกอบด้วย การวิเคราะห์ ออกแบบ พัฒนา ติดตั้ง ประเมิน และดูแลระบบ โดยแบ่งส่วนการพัฒนาเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ ๑ เป็นระบบ Enterprise Portal ภายในสำนักงาน (Intranet) สำหรับบุคลากรภายในสำนักงาน และ
- ส่วนที่ ๒ เป็นระบบ Enterprise Portal ภายนอกสำนักงาน (Internet) สำหรับบุคคลทั่วไปและหน่วยงานภายนอก

ระบบ Enterprise Portal สำหรับบุคลากรภายใน การเข้า Portal จะต้องผ่านการ Login

ภาพแสดงตัวอย่างหน้าจอ Portlet

ด้วย ID ตามที่สำนักงานกำหนด เมื่อผ่านการ Login ตามสถานภาพของผู้ใช้แล้วก็จะพบกลุ่มข้อมูล และเครื่องมือต่างๆ ที่ระบบจัดเตรียมไว้ รวมทั้งข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้มาจากรฐานข้อมูลต่างๆ ของสำนักงาน โดยข้อมูลที่ปรากฏจะเป็นเรื่องใดบ้างนั้นก็ขึ้นกับสถานภาพของบุคคล สำหรับบุคคลทั่วไปและหน่วยงานภายนอกสามารถเข้าระบบได้ โดยการลงทะเบียนสมัครสมาชิกและดำเนินการขั้นตอนต่างๆ ที่จำเป็น โดยสามารถทำการปรับแต่งหน้าจอ หัวข้อรายการหรือเลือกรายการ ข้อมูลที่ต้องการเอาไว้เป็นองค์ความรู้สำหรับการใช้การศึกษาครั้งต่อไปได้

ข้อมูลบน Enterprise Portal ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะถูกแบ่งแยกเป็น ๓ กลุ่มคือ

๑. ข้อมูลทั่วไปสำหรับบุคลากรภายในและภายนอกหน่วยงาน และบุคคลทั่วไป ได้แก่ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อมูลประวัติของแต่ละหน่วยงานย่อย ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เป็นต้น และ

ข้อมูลข่าวประชาสัมพันธ์และเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยจะเป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับสำนักงาน มีทั้งข่าวภายในและภายนอกองค์กร

๒. ข้อมูลด้านการเงิน งบประมาณ เป็นข้อมูลที่ต้องรวบรวมมาทั้งจากภายในและภายนอก ซึ่งจะนำมาแสดงผลผ่าน Portal

๓. ข้อมูลด้านกฎหมาย เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามงานการร่างกฎหมาย ห้องสมุดกฎหมาย การจัดกลุ่มกฎหมายไทย (THCA) เพื่อ

แสดงให้เห็นเจ้าหน้าที่ที่สามารถตรวจสอบกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ ร่างกฎหมายหรือความเห็นสถิติต่างๆ ที่จำเป็น รวมทั้งข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประโยชน์ที่ผู้ใช้จะได้รับจากการจัดทำ Enterprise Portal Site ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีดังนี้

- เป็นการสร้างองค์ความรู้ด้านกฎหมาย
- ผู้ใช้สามารถจัดข้อมูลบนหน้าจอตามความต้องการใช้งาน โดยสามารถปรับเปลี่ยนได้ทั้งข้อมูลและรูปแบบของตนเองได้
- ผู้ใช้สามารถปรับแต่ง เลือกข้อมูลได้ตรงตามความต้องการมากขึ้นและสะดวกขึ้น
- ผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง

กฎแห่งความสำเร็จเริ่มต้นตั้งแต่การวิเคราะห์และการออกแบบที่ถูกต้อง ตรงตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามความต้องการ ดังนั้น เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการของสำนักงานได้เข้าใจ และได้ระดมความคิดเห็นเพื่อให้ผู้รับผิดชอบดำเนินโครงการสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการจัดสัมมนาไปประกอบการวิเคราะห์ระบบเบื้องต้นได้ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลางและส่วนสารสนเทศได้ร่วมกับ บริษัท เอเอ็มอาร์. เอเชีย จำกัด ผู้รับจ้างดำเนินโครงการฯ ได้จัดให้มีการประชุม สัมมนาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ Web Portal Site System และรับทราบความต้องการพร้อมข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนา Web Enterprise Portal Site System เป็นระยะเวลา ๓ วัน ณ ฟังหวน รีสอร์ท อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน ๘๐ คน

ผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วยผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นิติกรผู้ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาขึ้นไป คณะทำงานโครงการ Web Enterprise Portal Site System และกลุ่มงานสนับสนุน ได้แก่ ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง และสำนักอำนวยการ □

ปัญหาในการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ : ค่าเสียหายในเชิงลงโทษ (Punitive Damages)

► นางสาวฐานัญญา หนูมาศ
สำนักกฎหมายต่างประเทศ

ค่าเสียหายในเชิงลงโทษ (Punitive Damages) ได้มีพัฒนาการมาอย่างยาวนานในระบบกฎหมายอเมริกันและระบบคอมมอนลอว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการนำแนวคิดนี้มาใช้อย่างแพร่หลาย และพัฒนารูปแบบการใช้อย่างต่อเนื่อง ผู้พิพากษา John Pual Steven แห่งศาลฎีกาสหรัฐอเมริกา กล่าวว่า แนวคิดเรื่องค่าเสียหายในเชิงลงโทษนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการชดเชยสำหรับความเสียหายที่ไม่สามารถเห็นได้เด่นชัดอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ความเจ็บปวด ความทรมาน หรือความโศกเศร้าเสียใจ เป็นต้น แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าแม้ค่าเสียหายในเชิงลงโทษนี้จะถูกกำหนดเป็นจำนวนเงินในอัตราที่ค่อนข้างสูง แต่ในทางปฏิบัตินั้น โจทก์สามารถยื่นอุทธรณ์เพื่อขอลดค่าเสียหายตามคำพิพากษาให้น้อยลงได้

ศาลสหรัฐอเมริกาได้นำหลักการเรื่องค่าเสียหายในเชิงลงโทษมาใช้ในการพิจารณาตัดสินคดีเป็นจำนวนมาก ดังเช่นตัวอย่างคดีในปี ค.ศ. ๑๙๘๕ Kurt Parott เด็กหนุ่มวัย ๑๕ ปี ประสบอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ชนในรัฐ Alabama สายรัดหมวกนิรภัยที่เขาใส่อยู่ไม่แน่นพอ หมวกจึงหลุดออก ส่งผลให้ศีรษะไปกระแทกกับพุดบาท และเสียชีวิตในเวลาต่อมา แม่ของ Kurt จึงเป็นโจทก์ฟ้องบริษัทผู้ผลิตหมวกนิรภัยซึ่งเป็นบริษัทที่ประกอบการอยู่ในประเทศอิตาลี ต่อศาลแห่งรัฐ Alabama และศาลแห่งรัฐ Alabama ได้พิพากษาให้บริษัทดังกล่าวจ่ายค่าเสียหายให้แก่โจทก์ เป็นจำนวนเงิน ๑ ล้านดอลลาร์

แม้ว่าศาลจะมีคำพิพากษาเช่นนั้น แต่บริษัทผู้ผลิตหมวกนิรภัยกลับปฏิเสธการจ่ายค่าเสียหายจำนวนดังกล่าว ทนายความของครอบครัว Parott จึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลในประเทศอิตาลี แต่ศาลฎีกาของอิตาลี (Supreme Court) ไม่รับพิจารณาคดีดังกล่าว โดยศาลฎีกา

อิตาลีเห็นว่า ค่าเสียหายในเชิงลงโทษตามระบบกฎหมายอเมริกันนอกจากจะ “มากเกินไป” เพราะการฟ้องคดีของเอกชนโดยผู้เสียหายนั้นควรจะเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการชดเชยความเสียหายจากการสูญเสียเท่านั้น ไม่ใช่เพื่อการลงโทษ นอกจากนี้ ศาลอิตาลียังเห็นว่าการที่ศาลแห่งรัฐ Alabama พิจารณาให้ชดใช้ค่าเสียหายจำนวน ๑ ล้านดอลลาร์นั้น ศาลมิได้มีการระบุแยกสัดส่วนอย่างชัดเจนว่าเงินค่าเสียหายจำนวนดังกล่าวนี้ เงินส่วนใดที่มีวัตถุประสงค์เป็นการชดเชยให้แก่โจทก์ และส่วนใดที่มีวัตถุประสงค์เป็นการลงโทษผู้กระทำความผิด ศาลอิตาลีจึงไม่ยอมรับบังคับตามคำพิพากษาของศาลสหรัฐอเมริกา

คดีนี้เองทำให้ประเทศอื่นๆ ทั่วโลก “ฉุกฉุค” ขึ้นมาถึงการนำระบบค่าเสียหายในเชิงลงโทษมาบัญญัติไว้ในกฎหมาย

ของแต่ละประเทศ โดยเฉพาะประเทศในกลุ่ม Civil law ที่ถือว่าไม่เป็นการยุติธรรมที่จะให้โจทก์ได้รับการชดเชยที่มากเกินไป ความเสียหายอย่างแท้จริงที่โจทก์ควรจะได้รับ

สำหรับมุมมองในเรื่องค่าเสียหายเชิงลงโทษของนักกฎหมายในประเทศอื่นๆ นั้นอาจจะมีความเห็นที่แตกต่างกันออกไป เช่น Gary Born นักกฎหมายชาวอเมริกันซึ่งทำงานในประเทศอังกฤษเห็นว่าหลายๆ ประเทศอาจจะไม่เห็นด้วยกับแนวปฏิบัติของสหรัฐอเมริกาที่ให้ลูกขุนซึ่งอาจจะไม่มีความรู้ทางด้านกฎหมายเฉพาะด้านเป็นผู้พิจารณาคดีและสามารถใช้ดุลพินิจในการตัดสินกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษได้อย่างกว้างขวาง

นอกจากนี้ Julian Lew นักกฎหมายชาวอังกฤษ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำพิพากษาในปี ๑๙๙๕ ที่ศาลแห่งรัฐ Mississippi ตัดสินให้บริษัทสัญชาติแคนาดาต้องชดใช้ค่าเสียหายในเชิงลงโทษถึงจำนวน ๔๐๐ ล้านดอลลาร์ให้แก่โจทก์ และผลจากคำตัดสินในคดีนี้เองยังเป็นการทำให้ประเทศอื่นๆ ไม่เห็นด้วยกับการใช้แนวความคิดเรื่องค่าเสียหายในเชิงลงโทษของสหรัฐอเมริกามากยิ่งขึ้น ประกอบกับการมีเสียงคัดค้านจากภาคธุรกิจว่า การที่ศาลพิพากษาลงโทษให้ชดใช้ค่าเสียหายในเชิงลงโทษเป็นเงินจำนวนที่สูงมากนั้น เป็นการพิจารณาตัดสินโดยอำเภอใจ ไม่เป็นธรรม และยังเป็นการทำลายระบบเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาอีกด้วย อย่างไรก็ตามการวิพากษ์วิจารณ์ในคดีดังกล่าวทำให้ศาลและนักกฎหมายอเมริกันเริ่มที่จะใช้แนวคิดเรื่องค่าเสียหายในเชิงลงโทษอย่างมีขอบเขตจำกัดขึ้นมาก

ในปัจจุบัน ศาลสหรัฐอเมริกาจะนำค่าเสียหายในเชิงลงโทษมาใช้ในคดีที่จำเลยเป็นนิติบุคคลหรือผู้ประกอบการที่เป็นบริษัทรายใหญ่

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเติมเต็มช่องว่างของกฎหมายและเป็นการชดเชยให้แก่โจทก์ด้วยค่าเสียหายในจำนวนที่มากเป็นทวีคูณ เมื่อเปรียบเทียบกับความสูญเสียที่โจทก์ได้รับ ซึ่งการชดเชยให้แก่โจทก์แบบนี้ถือเป็นลักษณะพิเศษของระบบกฎหมายอเมริกัน นอกเหนือไปจากการพิจารณาของลูกขุนในคดีแพ่ง (civil juries) การดำเนินคดีแบบกลุ่ม (class action) ค่าธรรมเนียมอื่นๆ (contingency fee) หรือกรณีที่แต่ละฝ่ายต้องรับผิดชอบค่าทนายของฝ่ายตนเอง ฯลฯ

แม้ว่าจะมีการนำแนวคิดเรื่องค่าเสียหายในเชิงลงโทษมาใช้ในระบบกฎหมายอเมริกันเป็นเวลานานแล้ว แต่การหาคำอธิบายเหตุผลของแนวคิดของเรื่องนี้ในสหรัฐอเมริกากลับไม่มีหลักฐานชัดเจน แต่น่าแปลกใจว่าเหตุผลของแนวคิดนี้กลับปรากฏในคำพิพากษาของศาลสูงของเยอรมันในปี ค.ศ. ๑๙๙๒ โดยศาลเยอรมันได้วางหลักว่า แนวคิดในการนำค่าเสียหายเชิงลงโทษมาใช้มี ๔ ประการ คือ

(๑) เพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดสำหรับการกระทำที่ไม่ดีวิไลซ์

(๒) เพื่อป้องปรามผู้กระทำความผิดหรือป้องกันการกระทำเลียนแบบ

(๓) เป็นการชดเชยความเสียหายให้แก่โจทก์ และ

(๔) เพื่อเป็นการชดเชยค่าเสียหายในกรณีพิเศษ

นอกจากนี้ ยังมีคดีอื่นที่ศาลเยอรมันได้วางหลักการเกี่ยวกับการบังคับตามคำพิพากษาของศาลสหรัฐอเมริกา ในกรณี Punitive Damages ไว้ในปี ค.ศ. ๑๙๘๕ ด้วย โดยคดีนี้เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ศาลเมือง Stockton รัฐ California ตัดสินลงโทษ Eckhard Schmitz ซึ่งเป็นจำเลยให้ชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์สำหรับการกระทำความผิดทางเพศต่อเด็กชายวัย ๑๓ ปี เป็นจำนวน ๗๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ซึ่งในเงินจำนวนดังกล่าวได้กำหนดเป็นค่าเสียหายในเชิงลงโทษไว้ถึง ๔๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ซึ่งแม้ศาลเยอรมันเห็นว่าค่าเสียหายในเชิงลงโทษอาจจะมิใช่ข้อเสียมากกว่าข้อดี เพราะโจทก์ไม่ควรได้รับค่าเสียหายที่เกินจริง และโดยที่ค่าเสียหายในเชิงลงโทษนั้นขัดต่อระบบกฎหมายเยอรมัน เพราะจะทำให้โจทก์ซึ่งเป็นเอกชนทำหน้าที่เสมือนเป็นอัยการในการฟ้องคดีเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดได้ ศาลเยอรมันเห็นว่าลักษณะดังกล่าวเป็นการละเมิดอำนาจในการลงโทษซึ่งเป็นอำนาจเด็ดขาดของรัฐ อย่างไรก็ตาม ในคดีนี้ ศาลเยอรมันบังคับให้จำเลยชำระค่าเสียหายให้โจทก์ ๓๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ส่วน Punitive Damages นั้นไม่บังคับให้

นอกจากนี้ มุมมองของนักกฎหมายอเมริกัน Professor John Gotanda ได้ให้ความเห็นไว้ในวารสาร The Columbia Journal of Transnational Law ว่าระดับการใช้ค่าเสียหายในเชิงลงโทษอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ โดยการที่ศาลและนักกฎหมายอเมริกันต่างพยายามที่จะใช้ค่าปรับเชิงลงโทษในเชิงจำกัด

ในขณะที่สหรัฐอเมริกาเริ่มจำกัดการใช้โทษในรูปแบบนี้ แต่ปรากฏว่าหลายประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่ม Common law ได้ยอมรับหลักการดังกล่าวและมีการบังคับใช้ค่าเสียหายในเชิงลงโทษมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากกรณีดังต่อไปนี้

● **ออสเตรเลีย :** ศาลฎีกาของรัฐ South Australia เห็นควรพิจารณาบังคับค่าเสียหายในเชิงลงโทษสำหรับคดีฉ้อโกงในปี ค.ศ. ๒๐๐๕

● **แคนาดา :** ศาลฎีกาของ Canada พิพากษายืนตามศาลแห่งรัฐ Florida โดยพิพากษาให้จำเลยชดเชยค่าปรับจำนวน ๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์ในคดีพิพาทเกี่ยวกับที่ดินในรัฐ Florida โดยผู้พิพากษา Louis Lebel แห่งศาลฎีกา Canada เห็นว่าค่าเสียหายในเชิงลงโทษเป็นการลงโทษที่ไม่ละเมิดต่อหลักศีลธรรมและหลักความเป็นธรรมพื้นฐานตามกฎหมายของแคนาดา

สำหรับประเทศไทยนั้น ได้มีการทดลองนำหลักการเกี่ยวกับค่าเสียหายในเชิงลงโทษไว้ในกฎหมายบางฉบับแล้ว เช่น พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยให้อำนาจศาลในการใช้ดุลพินิจกำหนดค่าเสียหายในคดีละเมิดตามสมควรแก่กรณี แต่ข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นในการพิพากษาคดีในเยอรมันและอิตาลี ควรทำให้เราต้องกลับมาพิจารณาให้ถึงหน้กว่าการนำระบบ Punitive Damages มาใช้กับระบบกฎหมายไทย ซึ่งมีพื้นฐานเป็น Civil law นั้นเหมาะสมเพียงใด □

บทความพิเศษเรื่อง รายงานการศึกษาคุณภาพตามโครงการเสริมสร้างสมรรถนะ บุคลากรสายอำนวยการ : เทคนิคการปฏิบัติงานภาครัฐและเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดโครงการเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากรสายอำนวยการ : เทคนิคการปฏิบัติงานภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถและสมรรถนะในการปฏิบัติราชการ และเปิดโลกทัศน์ให้แก่ผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการสายอำนวยการ ระดับ ๕-๘ จำนวน ๔๐ คน การอบรมประกอบด้วยบรรยายจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ การอภิปรายและการศึกษาดูงาน โดยจัดให้มีการศึกษาดูงานการบริหารจัดการหน่วยงานทางกฎหมายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป

เวียดนาม (Vietnam) หรือชื่อทางการ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Socialist Republic of Vietnam)

ประชากร : ๘๒ ล้านคน

เมืองหลวง : ฮานอย

เมืองที่มีขนาดใหญ่ที่สุด : โฮจิมินห์ซิตี

ภาษาราชการ : ภาษาเวียดนาม

รัฐบาล : สาธารณรัฐนำโดยพรรคคอมมิวนิสต์

ภูมิศาสตร์ : มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๓๑,๖๘๙ ตารางกิโลเมตร ประเทศมีลักษณะเป็นแนวยาว และมีภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงกั้นระหว่างที่ราบลุ่มแม่น้ำที่อุดมสมบูรณ์ ทางตอนเหนือและใต้ แต่มีภูเขาที่มีป่าหนาที่บแคร์้อยละ ๒๐ เวียดนามเป็นหนึ่งในสิบหกประเทศทั่วโลกที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงสุด โดยมีพันธุ์ไม้ ๑๓,๐๐๐ ชนิด และพันธุ์สัตว์กว่า ๑๕,๐๐๐ ชนิด

ลักษณะภูมิประเทศ : มีที่ราบลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่ ๒ ตอน คือ ตอนเหนือเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำแดง และตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง

มีที่ราบสูงตอนเหนือของประเทศ และยังเป็นภูมิภาคที่มี เขาฟาน ซี บัง (Phan Xi Pang) ซึ่ง

เป็นภูเขาที่สูง ๓,๑๔๓ เมตร ตั้งอยู่ในจังหวัด
เล่าไค เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในอินโดจีน

ลักษณะภูมิอากาศ : เป็นแบบมรสุมเขตร้อน ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกเปิดโล่งรับลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านทะเลจีนใต้ ทำให้ มีโอกาสสรับลมมรสุมและพายุหมุนเขตร้อนจึงมี ฝนตกชุกในฤดูหนาว สามารถปลูกข้าวได้ปีละ ๒ ครั้ง (ฝนตกตลอดปี ได้รับอิทธิพลจากลม มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ)

เป็นประเทศที่มีความชื้นปริมาณร้อยละ ๘๔
ตลอดปี มีปริมาณฝน จาก ๑๒๐ ถึง ๓๐๐
เซนติเมตร (๔๗ ถึง ๑๑๘ นิ้ว) และมีอุณหภูมิ
เฉลี่ยตั้งแต่ ๕ °C (๔๑ °F) ถึง ๓๗ °C (๙๙ °F)

การเมืองการปกครอง

๑. การเมืองของเวียดนามมีเสถียรภาพ
เนื่องจากมีพรรคคอมมิวนิสต์เป็นองค์กรที่มีอำนาจ
สูงสุดเพียงพรรคการเมืองเดียว ผูกขาดการชี้นำ
ภายใต้ระบบผู้นำร่วม (Collective leadership)
ที่คานอำนาจระหว่างกลุ่มผู้นำ ได้แก่

- กลุ่มปฏิรูป ที่สนับสนุนการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ นำโดยนายกรัฐมนตรี พาน วัน ขาย
- กลุ่มอนุรักษ์นิยม ซึ่งต่อต้านหรือชะลอการเปิดประเทศ เพราะเกรงภัยของ “วิวัฒนาการที่สันติ” (peaceful evolution) อันเนื่องมาจากการเปิดประเทศ
- กลุ่มที่เป็นกลาง ประนีประนอมระหว่างสองกลุ่มแรก นำโดยประธานาธิบดี เจิ่น ด๊ก เลือง ส่งผลให้รัฐบาลเวียดนามต้องปรับแนวทางการบริหารประเทศให้ยืดหยุ่นและเปิดกว้างมากขึ้น แต่ไม่สามารถดำเนินไปได้ในอย่างก้าวที่รวดเร็วนัก

๒. สภาแห่งชาติมีวาระดำรงตำแหน่ง ๕ ปี
มีหน้าที่ตรากฎหมาย แต่งตั้งหรือถอดถอน
ประธานาธิบดี ประธานรัฐสภา และนายกรัฐมนตรี

๓. แผนงานการปฏิรูประบบราชการสำหรับ
ปี ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๐๑๐ เน้น ๔ ประเด็น ได้แก่
การปฏิรูประบบกฎหมาย การปฏิรูปโครงสร้าง
องค์กร การยกระดับความสามารถของข้าราชการ
และการปฏิรูปด้านการคลัง

การแบ่งเขตการปกครอง : สาธารณรัฐ
สังคมนิยมเวียดนามแบ่งเป็น ๕๙ จังหวัด และ
๕ เทศบาลนคร

ด้านเศรษฐกิจ

การลงทุนจากต่างประเทศนั้นเป็นปัจจัยสำคัญต่อการปฏิรูประบบเศรษฐกิจของเวียดนาม เวียดนามได้มีการออกกฎหมายว่าด้วยการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อดึงดูดนักลงทุนมาทำการลงทุนภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งก็ประสบความสำเร็จทำให้เวียดนามปัจจุบันเป็นประเทศหนึ่งที่มีสัดส่วนการลงทุนจากต่างประเทศที่สูง

ปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้เวียดนามเป็น
ประเทศที่น่าลงทุน

- การเมืองในประเทศมีเสถียรภาพ
- ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์
- ความได้เปรียบด้านแรงงาน
- นโยบายส่งเสริมการลงทุน
- เป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพสูง (มีประชากรสูงถึง ๘๒ ล้านคน)
- เน้นนโยบายเป็นมิตรกับทุกประเทศและให้ความสำคัญกับความปลอดภัย โดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและมีบทลงโทษรุนแรง
- การมีส่วนร่วมในประชาคมโลก โดยการเป็นสมาชิกกลุ่ม ASEAN และการเข้าเป็นสมาชิก WTO

อย่างไรก็ตาม เวียดนามยังมีปัญหาอุปสรรคบางประการในการพัฒนาประเทศ ได้แก่

๑. ขาดแคลนบุคลากรระดับชำนาญการในสาขาต่างๆ โดยเฉพาะด้านกฎหมายมีการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนเพียง ๒ มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยฮานอยและมหาวิทยาลัยโฮจิมินห์ ทั่วประเทศมีทนายความอยู่ประมาณ ๑๐๐ คน ซึ่งในอนาคตคาดว่าจะไม่เพียงพอเนื่องจากนโยบายการเปิดโอกาสให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนมาก ทำให้ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายในการจัดทำสัญญาดูแลคดีความและกรณีพิพาทต่างๆ มากขึ้น แต่ปัจจุบันเวียดนามมีนโยบายส่งเสริมด้านการศึกษาโดยสนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษาไปเรียนต่อในต่างประเทศมากขึ้น รวมทั้งมีนโยบายในการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยต่างชาติเข้ามาดำเนินการในประเทศเวียดนาม เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น ทั้งนี้ เวียดนามได้มีการจัดทำแผนการศึกษา ๑๐ ปีด้วย

๒. การขาดแคลนสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ทั้ง ถนน ไฟฟ้า ท่าอากาศยาน ท่าเทียบเรือ ไปรษณีย์ ซึ่งขณะนี้เวียดนามกำลังเร่งดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคต่างๆ โดยได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนเงินลงทุนจาก สิงคโปร์ ญี่ปุ่น เกาหลี จีน อเมริกา เป็นอย่างดี ปัจจุบันเวียดนามมีถนนสายเศรษฐกิจตัดผ่านเข้าสู่ตอนกลางของประเทศเวียดนาม ๒ สาย ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข ๙ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจสายที่ ๑ (East-West Economic Corridor:EWEC๑) จากท่าเรือดานัง ผ่านลาว ไทย และไปออกมหาสมุทรอินเดียที่เมืองท่ามะละแหม่ง อ่าวมะละแหม่งของพม่า และเส้นทางเศรษฐกิจสายที่ ๒ (EWEC๒) โดยใช้ทางหลวงหมายเลข ๘ จากเวียดนาม กัมพูชา ลาว ไทย

๓. ในขณะที่เวียดนามมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงกฎหมายให้ตอบสนองกับสภาวะการณ์ในปัจจุบันได้อย่างรวดเร็ว แต่อีกด้านหนึ่งก็ทำให้ขาดความชัดเจนในวิถีปฏิบัติ เช่น แบบฟอร์มต่างๆ ทำให้นักลงทุนต่างชาติขาดความมั่นใจและเกิดกรณีพิพาทมากขึ้น

คณะผู้เข้ารับการอบรมได้ศึกษาดูงานการบริหารจัดการหน่วยงานทางกฎหมายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน ๒ แห่ง สรุปได้ดังนี้

๑ การบริหารจัดการองค์กรภาคเอกชน ณ สำนักงานทนายความ DOPHAP LAW OFFICE

การจัดตั้งสำนักงานทนายความในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจะเป็นลักษณะการรวมกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพทนายความ โดยจัดตั้งเป็นสมาคม ไม่ใช่รูปแบบบริษัทที่มีเจ้าของกิจการ การประกอบการไม่ได้มุ่งผลกำไรเป็นที่สุด โดยเงินรายได้ของสำนักงานจะแบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกร้อยละ ๓๐ เป็นค่าใช้จ่ายของสำนักงาน ส่วนอีกร้อยละ ๗๐ เป็นค่าตอบแทนทนายความเจ้าของคดี ในการบริหารทรัพยากรบุคคลได้แบ่งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มทนายความ มีหน้าที่รับผิดชอบภารกิจหลักของสำนักงาน มีจำนวนประมาณร้อยละ ๗๐ และกลุ่มเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน มีจำนวนประมาณร้อยละ ๓๐ มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านเอกสาร งานบัญชี งานธุรการ และงานบริหารทั่วไปในสำนักงาน โดยได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือนประจำ

สำนักงานทนายความ DOPHAP LAW OFFICE มีภารกิจในการให้คำปรึกษาข้อกฎหมายแก่ประชาชน การรับว่าความในคดีต่างๆ การฟ้องร้องคดีมีทั้งเอกชนฟ้องร้องกันเอง เอกชนฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานของรัฐฟ้องร้องเอกชน ซึ่งผู้ว่าจ้างจะมีทั้งประชาชน องค์กรภาคเอกชน และหน่วยงานของรัฐ นอกจากภารกิจในการดำเนินคดีตามกฎหมายแล้ว หน้าที่หนึ่ง

ที่ถือเป็นภารกิจสำคัญของสำนักงานทนายความทุกแห่งในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้แก่ การให้ความรู้ข้อกฎหมายแก่ประชาชนที่เป็นกลุ่มผู้ว่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายถูกหรือไม่ และภารกิจช่วยเหลือสังคม โดยการให้บริการว่าความแก่ประชาชนผู้ด้อยโอกาสและไม่สามารถจ่ายค่าจ้างในการดำเนินการได้

๒ การบริหารจัดการองค์กรภาครัฐ ณ Danang Bar Association

Danang Bar Association หรือสหทนายความภาครัฐ เป็นหน่วยงานทางกฎหมายภาครัฐ มีหน้าที่รับผิดชอบพื้นที่เขตภาคกลางของประเทศ รวม ๑๗ จังหวัด มีบุคลากรในสำนักงานประมาณ ๘๐ คน

ภารกิจของ Danang Bar Association เป็นหน่วยงานทางกฎหมายของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย พิจารณาข้อพิพาทระหว่างบริษัทต่างชาติดกับบริษัทในประเทศ รวมทั้งการควบคุมดูแลนักกฎหมายที่ปฏิบัติงานในภาคเอกชน

การบริหารจัดการองค์กรของหน่วยงานภาครัฐ มีการกำหนดสายการบังคับบัญชา เป็นลำดับชั้น คล้ายกับระบบราชการของประเทศไทย แต่ไม่ได้จำแนกสายงานละเอียดเท่ากับตำแหน่งข้าราชการของไทย ในการทำงานแต่ละคนจะรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแบบเบ็ดเสร็จ โดยที่จำนวนเจ้าหน้าที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนประชาชนที่มาขอรับบริการ ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องทำงานอย่างหนัก แต่อย่างไรก็ตาม ระบบราชการของเวียดนามยังไม่มีภารกิจงานภายนอก (Outsource)

สิทธิประโยชน์และแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสำหรับข้าราชการ ได้แก่ สวัสดิการที่ภาครัฐจัดให้การเลื่อนตำแหน่ง (มีการประเมินเพื่อเลื่อนตำแหน่ง ๓ ปี/ครั้ง โดยวิธีประเมินผลงานและให้ผู้ร่วมงานลงคะแนนเสียง) การเลื่อนเงินเดือน (ใช้ระบบร้อยละ) รวมทั้งเงินบำนาญหลังจากเกษียณอายุราชการ ประมาณร้อยละ ๗๐ ของเงินเดือน (ไม่มีระบบบำเหน็จ) โดยเพศชายจะเกษียณอายุราชการเมื่ออายุครบ ๖๐ ปี ส่วนเพศหญิงจะเกษียณอายุราชการเมื่ออายุครบ ๕๕ ปี (เป็นความไม่เสมอภาคระหว่างหญิงชาย ซึ่งปัจจุบันรัฐสภาของเวียดนามกำลังแก้ไขกฎหมายดังกล่าว) เงินบำนาญจะจ่ายให้จนกว่าผู้รับบำนาญจะเสียชีวิต และจะจ่ายต่อไปบุตรจนกว่าจะมีอายุครบ ๑๘ ปี

แนวทางการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ เนื่องจากคำตอบแทนนักกฎหมายภาครัฐในแต่ละหน่วยงานของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามไม่แตกต่างกันมากนัก จึงไม่ประสบปัญหาสมองไหลในภาคราชการ ส่วนตลาดแรงงานภาคเอกชนก็ไม่ได้คนจากภาคราชการ เนื่องจากลักษณะงานของนักกฎหมายในภาคเอกชนแตกต่างจากงานภาครัฐ ทำให้นักกฎหมายมีแนวทางในการเลือกงานตามเป้าหมายของตนอย่างชัดเจน แต่ปัญหาคือการทางกฎหมายที่สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามประสบคือ การผลิตนักกฎหมายไม่ทันต่อความต้องการ เนื่องจากปัจจุบันสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามกำลังเปิดประเทศเพื่อดึงดูดการลงทุน จึงมีบริษัทต่างชาติเข้ามาลงทุนเป็นจำนวนมาก ประกอบกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก จึงจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางกฎหมาย โดยเฉพาะกฎหมายการค้าและกฎหมายระหว่างประเทศในระดับสากล รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมให้นักกฎหมายรุ่นหนุ่มสาวไปศึกษาต่อต่างประเทศทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกา

โดยที่เวียดนามเป็นประเทศสังคมนิยมมีรัฐบาลพรรคเดียว การบริหารจัดการต่างๆ จึงเป็นแบบเบ็ดเสร็จ แต่มีระบบการบริหารงานที่สมควรมานำปฏิบัติคือ การออกกฎหมายใดที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน รัฐบาลจะจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์และประชามติอย่างกว้างขวางทั่วถึง และประชาชนส่วนใหญ่จะให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นด้วย □

ความเห็นทางกฎหมาย

ของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่น่าสนใจ

► ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง

๑ การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕

โครงการจัดตั้งโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วมเชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติผลิตกระแสไฟฟ้าและไอน้ำ เพื่อจำหน่ายแก่ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังและนิคมอุตสาหกรรมบางปู ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่

กิจการผลิตกระแสไฟฟ้าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในนิคมอุตสาหกรรม มิใช่กิจการที่ กนอ. มีหน้าที่ต้องทำตามที่กฎหมายกำหนด จึงมิใช่อำนาจหน้าที่ที่ กนอ. ต้องทำตามกฎหมาย และไม่เป็นกิจการของรัฐตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐฯ และการดำเนินการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าเป็นการดำเนินการลงทุนของเอกชนในฐานะผู้ประกอบการ มิใช่เป็นการร่วมลงทุนโดย

กนอ. เมื่อการประกอบกิจการโรงไฟฟ้าในนิคมอุตสาหกรรมมิใช่กิจการของรัฐ การดำเนินโครงการดังกล่าวย่อมไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐฯ □

(เรื่องเสร็จที่ ๑๑๑/๒๕๕๑ บันทึกลำดับที่ ๑๑๑/๒๕๕๑) คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ (กรณีโครงการจัดตั้งโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วมเชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติผลิตกระแสไฟฟ้าและไอน้ำ เพื่อจำหน่ายแก่ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังและนิคมอุตสาหกรรมบางปู), คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)

๒ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองจากผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

กรณีที่คณะรัฐมนตรีจะมีมติแต่งตั้งข้าราชการการเมืองในตำแหน่งต่างๆ นอกจากตำแหน่งรัฐมนตรี โดยแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะมีผลทำให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองต้องสิ้นสมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ ประกอบกับมาตรา ๑๐๖ (๖) ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมือง นายกรัฐมนตรี

หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดย่อมแต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองอื่นซึ่งมิใช่รัฐมนตรีได้ แต่เมื่อมาตรา ๒๖๕ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มิได้บัญญัติยกเว้นให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองอื่นนอกจากรัฐมนตรีได้ ดังนั้น การที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองอื่นซึ่งมิใช่รัฐมนตรีแล้ว ย่อมถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดห้ามตามมาตรา ๒๖๕ (๑) อันเป็นผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นต้องสิ้นสุดสมาชิกภาพลงตามมาตรา ๑๐๖ (๖) ของรัฐธรรมนูญ □

(เรื่องเสรีที่ ๑๒๓/๒๕๕๑ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองจากผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑))

๓ การดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

ประเด็นที่หนึ่ง เจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งกรมศุลกากรเชิญไปตรวจสอบชนิดและวัดปริมาตรไม้ของกลางในฐานะผู้เชี่ยวชาญ จะสามารถกระทำการบันทึกยึดไม้ของกลางภายหลังการตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้หรือไม่ และมีผลตามกฎหมายอย่างไร

เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ย่อมมีผลให้ไม้ของกลางอยู่ในความรักษาของกรมศุลกากรตั้งแต่วันที่ยึดไม้ของกลางจึงอยู่ในความรักษาของหน่วยงานของรัฐแล้ว เจ้าหน้าที่ป่าไม้ซึ่งถูกเชิญไปตรวจสอบชนิดและวัดปริมาตรไม้ของกลางในฐานะผู้เชี่ยวชาญ จึงไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะทำการยึดไม้ของกลางซ้ำอีก ภายหลังการตรวจยึดจับกุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากร

ประเด็นที่สอง อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจขายไม้ของกลางตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ประกอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ และมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งกรณีไม้ของกลางได้ตกเป็นของแผ่นดินหรือยังไม่ตกเป็นของแผ่นดิน ได้หรือไม่

เมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางและไม้ของกลางนั้นได้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง อธิบดีกรมศุลกากรย่อมมีดุลยพินิจที่จะสั่งให้จำหน่ายไม้ของกลางตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แต่หากไม้ของกลางนั้นยังไม่ได้ตกเป็นของแผ่นดิน เพียงแต่เจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๑๒๐ ไว้แล้วเท่านั้น อธิบดีกรมศุลกากรย่อมไม่มีอำนาจที่จะสั่งให้จำหน่ายไม้ของกลางตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ได้ เพราะเจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางยังคงเป็นเจ้าของหรือผู้มีสิทธิในไม้ของกลางอยู่ ส่วนการพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจในการขายไม้ของกลางของอธิบดีกรมศุลกากรตามมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น เป็นกรณีที่ต้องบังคับตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ที่ให้นำ

พระราชบัญญัติศุลกากรฯ อันได้แก่มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับ

ประเด็นที่สาม หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาให้ริบไม้ของกลาง และสั่งลงโทษผู้กระทำความผิดทั้งตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หน่วยงานใดระหว่าง กรมศุลกากรในฐานะที่ตรวจยึดจับกุมไม้ไว้แต่ต้น กับกรมป่าไม้จะเป็นผู้มีอำนาจขายไม้ของกลางในคดี

หากคดีถึงที่สุดโดยศาลมีคำพิพากษาริบไม้ของกลาง และสั่งลงโทษผู้กระทำความผิด ไม้ของกลางย่อมตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๓๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และเมื่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ยึดไม้ของกลางโดยอาศัยอำนาจตาม

มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ กรมศุลกากรจึงเป็นผู้มีอำนาจขายไม้ของกลางดังกล่าว □

(**เรื่องเสร็จที่ ๑๓๒/๒๕๕๑** บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการกับไม้ของกลางตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยป่าไม้, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓))

ความเห็นทางกฎหมาย

ของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

▶ สำนักกฎหมายปกครอง

กฤษฎีกาสารฉบับนี้สำนักกฎหมายปกครองขอเสนอเรื่องที่น่าสนใจสองกรณี คือ กรณีแรกเป็นกรณีที่ข้าราชการรับเงินเดือนเต็มจำนวนตามปกติ หากต่อมาถูกลดโทษทางวินัยโดยถูกปลดออกจากราชการหรือไล่ออกจากราชการโดยคำสั่งไล่ออกหรือปลดออกสั่งให้มีผลย้อนหลังจากวันที่มีคำสั่งลงโทษ หน่วยงานจะเรียกเงินที่จ่ายคืนอย่างไร ส่วนกรณีที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้มาตรการบังคับทางปกครองซึ่งเป็นเรื่องที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเคยให้ความเห็นในหลายประเด็นแล้ว โดยครั้งนี้เป็นประเด็นเกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่มีทะเบียน ดังนี้

กรณีแรก จากบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจ่ายเงินเดือน และ

การเรียกคืนเงินเดือนหรือการหักกลบลบหนี้กับเงินเดือนของข้าราชการ กรณีข้าราชการละทิ้งหน้าที่ราชการ (**เรื่องเสร็จที่ ๒/๒๕๕๑**) สรุปว่า จังหวัดนครราชสีมาได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการกรณีขาดราชการติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วัน ก่อนมีคำสั่งไล่ออกข้าราชการผู้นั้นมาปฏิบัติราชการบ้าง ส่วนราชการจึงได้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ และต่อมาได้เรียกคืนในวันที่ขาดราชการ แต่มีปัญหาว่จะนำเงินเดือนที่จะจ่ายในวันที่มาปฏิบัติราชการในเดือนพฤษภาคม ซึ่งมาปฏิบัติราชการ ๒๓ วันนั้น มาหักออกเสีย ๑๗ วัน อันเป็นวันที่ขาดราชการจะได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) มีความเห็นว่า ข้าราชการพลเรือนมีสิทธิได้รับเงินเดือนตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับ
มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและ
เงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ และพระราช
กฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ
บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.
๒๕๓๕ หากข้าราชการพลเรือนนั้นได้มาปฏิบัติ
ราชการในวันใดในช่วงเวลาที่ละทิ้งหน้าที่ราชการ
หรือหนีราชการ ข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินเดือน
สำหรับวันที่ปฏิบัติราชการได้ ส่วนกรณีจะนำมา
หักเพื่อเรียกคืนในวันที่ขาดราชการได้หรือไม่นั้น
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นว่า เป็น
ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติราชการทาง
ปกครอง จึงเสนอให้คณะกรรมการวิธีปฏิบัติ
ราชการทางปกครองพิจารณา

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เห็นว่า มาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่าย
เงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่น
ในลักษณะเดียวกันฯ บัญญัติห้ามมิให้จ่ายเงิน
เดือนแก่ข้าราชการผู้ที่ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการโดย

ไม่มีเหตุผลอันสมควร เงินเดือนที่ได้รับเกินไป
จึงเป็นการได้โดยปราศจากมูลอันจะอ้างตาม
กฎหมายได้อันเป็นลาภมิควรได้ ต้องคืนเงิน
จำนวนดังกล่าวตามมาตรา ๔๐๖ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งคณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ให้ความเห็นไว้ใน
ทำนองเดียวกันนี้ในเรื่องเสรีจที ๗๗๗/๒๕๔๘
ดังนั้น จึงต้องฟ้องเป็นคดีแพ่งต่อศาลยุติธรรม
เพื่อเรียกคืนเงินเดือนที่ข้าราชการรับไปโดย
ไม่มีสิทธิ

หมายเหตุ เนื่องจากมีคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๕๖๙/๒๕๕๐ ได้พิจารณาเกี่ยวกับการเรียกเงินคืนเนื่องจากผิดสัญญาการศึกษาต่อในต่างประเทศ กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดี (เจ้าหน้าที่) รู้อยู่แล้วว่าถูกปลดออกจากราชการฐานหนีราชการ และถูกถอดออกจากยศ แต่ยังคงรับเงินเดือนไปจากผู้ฟ้องคดี (หน่วยงานของรัฐ) อีก จึงเป็นการรับเงินเดือนไปโดยไม่มีสิทธิได้รับก่อให้เกิดความรับผิดแก่ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ต้องคืนเงินเดือนที่ได้รับไประหว่างนั้นตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ ประกอบกับมาตรา ๕๓ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่เป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ให้ประโยชน์คดีจึงเป็นกรณีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดอย่างอื่นของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งอาจทำให้เกิดความสับสนได้ว่าเป็นกรณีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองหรือเป็นกรณีที่ต้องฟ้องเป็นคดีแพ่ง ซึ่งหากพิจารณาจากข้อเท็จจริงในคดีนี้ผู้ถูกฟ้องฝ่าฝืนคำสั่งที่เรียกตัวกลับเพื่อย่างานตัวเข้ารับราชการภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันสิ้นสุดการศึกษา ซึ่งเข้าใจว่าศาลถือว่า

เป็นการเพิกถอนคำสั่งให้ลาศึกษาต่อได้และเป็นเหตุให้ถูกปลดออกจากราชการ แต่ยังรับเงินเดือนอยู่ตามปกติ ต่างจากเรื่องเสร็จที่ ๒/๒๕๕๑ ที่ไม่มีคำสั่งใดๆ มาก่อน แต่เจ้าหน้าที่ขาดราชการเองทำให้ถูกไล่ออกจากราชการจึงไม่มีกรณีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองแต่อย่างใด

กรณีที่สอง จากบันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง การใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กับทรัพย์สินที่มีทะเบียน (เรื่องเสร็จที่ ๑๗๓/๒๕๕๑) สรุปว่า กรณีเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่และต้องใช้การบังคับทางปกครองนั้นต้องดำเนินการดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง จะดำเนินการขอให้อายัดที่ดินได้อย่างไร และหากมีการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ดินและรถยนต์ที่ได้อายัดไว้ จะดำเนินการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนให้แก่ผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดได้หรือไม่ เห็นว่า กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๖๓๕/๒๕๔๗ เรื่อง การอายัดที่ดิน ซึ่งกรมที่ดินได้แจ้งเวียนคำสั่งนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบและถือปฏิบัติแล้ว หากหน่วยงานมีปัญหาในการอายัดที่ดินควรที่จะหารือไปยังกรมที่ดิน เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๖๓๕/๒๕๔๗ สำหรับการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนให้แก่ผู้ซื้อทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดนั้นควรที่จะหารือหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง คือ กรมที่ดินหรือกรมการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณีเพื่อขอทราบแนวทางปฏิบัติและจะได้ดำเนินการอย่างถูกต้อง

ประเด็นที่สอง มหาวิทยาลัยจะดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินจากการใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติ

วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ โดยต้องนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเทียบเคียงอำนาจของผู้พิพากษามาเป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ดังนั้น ผู้มีอำนาจในการอนุมัติให้ขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ได้ทำการยึดหรืออายัดตามการใช้มาตรการบังคับทางปกครองจึงได้แก่ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อนึ่ง จากข้อเท็จจริงที่ว่าขณะนี้ได้มีการฟ้องคดี เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชำระค่าสินไหมทดแทนต่อศาลปกครองเชียงใหม่ และคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง แม้ว่าการฟ้องคดีต่อศาลจะไม่มีผลเป็นการทุเลาการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง แต่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่อาจรอการขายทอดตลาดไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยจะต้องระมัดระวังมิให้ล่วงเลยระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน □

วิกฤติเศรษฐกิจซับไพร์ม (Sub-prime)

► นางสาวณดา นงนุช

ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง

ซับไพร์ม (Sub-prime) เป็นคำวิเศษณ์แปลตรงตัวได้ความว่า “คุณภาพเป็นรอง” ความหมายจึงขึ้นอยู่กับคำหลักที่ไปขยาย ดังนั้น Sub-prime Loan จึงหมายถึงการให้กู้ยืมเงินหรือการปล่อยสินเชื่อแก่ลูกหนี้ที่มีฐานะเครดิตต่ำกว่ามาตรฐาน หรือการปล่อยสินเชื่อให้กับลูกหนี้ด้วยคุณภาพ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นลูกหนี้ที่กู้ยืมเงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย โดยจำนองที่อยู่อาศัยนั้นเป็นหลักประกันการกู้ยืม (Mortgage Loans)

ในความเป็นจริงปัญหาซับไพร์มหรือปัญหาการปล่อยสินเชื่อด้วยคุณภาพนี้มีมาเป็นเวลานานกว่า ๒๐ ปีแล้ว แต่เพิ่งขยายตัวอย่างสูงในช่วงระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา เนื่องมาจากภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ในช่วงเวลา ๕ ปีที่ผ่านมาที่อาจเรียกได้ว่าอยู่ในภาวะเงินเฟ้อ ซึ่งราคาของทรัพย์สินต่างๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (asset price inflation) โดยเฉพาะอย่างยิ่งราคาอสังหาริมทรัพย์

แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของราคาอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว จึงเป็นที่มาของความต้องการกู้ยืมเงินเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือที่อยู่อาศัยในลักษณะเก็งกำไร ประกอบกับการลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางของประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่ออัดฉีดสภาพคล่องเข้าสู่ระบบหลังจากที่เกิดวิกฤตการณ์เศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก ในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๙๗-๑๙๙๘ การปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินจึงมีการแข่งขันกันอย่างสูง ซึ่งนำไปสู่การปล่อยสินเชื่อที่หละหลวมในหลายสถาบัน เช่น การปล่อยกู้เงินให้กับผู้กู้ที่มีเอกสารทางการเงินที่ไม่ครบถ้วน หรือมีฐานะทางการเงินด้อย การปล่อยกู้โดยมี

สินเชื่อต่อมูลค่าหลักประกันที่สูงเกินไป นอกจากนี้ การที่ผู้ให้กู้สามารถนำสินทรัพย์ของตนมาแปลงเป็นหลักทรัพย์และจำหน่ายให้แก่นักลงทุนได้ ซึ่งเป็นการกระจายความเสี่ยงจากการปล่อยกู้ไปยังผู้ลงทุนในตราสารหนี้ ก็เป็นมูลเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้สถาบันการเงินนั้นปล่อยสินเชื่ออย่างหละหลวม

ภาวะเศรษฐกิจชะงักงันที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ย่อมไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นได้เลยหากการบังคับชำระหนี้ของการให้กู้ยืมเงินนั้นจำกัดเฉพาะแต่ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินกับผู้กู้ยืมเงิน แต่การณืมิได้เป็นเช่นนั้น เมื่อสถาบันการเงินนำสินเชื่อที่ตนมีไปดำเนินการแปลงเป็นหลักทรัพย์หรือที่รู้จักกันว่า กระบวนการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ โดยมีการออกจำหน่ายหุ้นกู้

ตราสารประเภทใหม่ๆ ทั้งประเภทกึ่งทุนกึ่งหนี้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกตราสาร CDOs^{*} (Collateralised Debt Obligations) ซึ่งมีจำนวนมากถึง ๔๐๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ โดยมีผู้ลงทุนจากนานาประเทศไม่ว่าจะเป็นกองทุนเฮดจ์ฟันด์^๒ (Hedge Fund) กองทุนรวม กองทุนบำเหน็จบำนาญ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ธนาคาร สถาบันการเงิน กองทุนส่วนบุคคล รวมทั้งธนาคารพาณิชย์ของประเทศไทยด้วย

วิกฤติเศรษฐกิจเริ่มปรากฏจากการที่ลูกหนี้เริ่มมีการผิดนัดชำระหนี้มากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มลูกหนี้ซับไพรม์ ทำให้ตราสารหนี้ที่มีลูกหนี้คุณภาพต่ำเป็นหลักประกันมีการถูกปรับลดอันดับเครดิตลง ทำให้ผู้ถือตราสารหนี้เหล่านี้ไม่อยากเทขายออกไปแต่ก็ไม่มีผู้รับซื้อ เพราะความซับซ้อนของตราสารหนี้

ดังกล่าวทำให้ไม่อาจประเมินฐานะที่แท้จริงของความสามารถในการชำระคืนได้ ซึ่งแตกต่างจากตราสารหนี้ของภาครัฐที่ยังมีการซื้อขาย เพราะถือว่าเป็นหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงสุด ด้วยเหตุนี้ตราสารซึ่งออกจากกระบวนการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ของสถาบันการเงินจึงขาดสภาพคล่อง ไม่มีการซื้อการขายแม้ราคาจะลดต่ำลงมากเท่าใดก็ตาม ทำให้กลไกตลาดที่มีราคาเป็นกลไกให้ตลาดเข้าสู่ดุลยภาพจึงไม่อาจทำงาน และได้รับความเสียหายจากวิกฤติซับไพรม์ในสหรัฐอเมริกา

นอกจากการหยุดชะงักของการซื้อขายตราสารหนี้ในตลาดหลักทรัพย์แล้ว ผลกระทบจากวิกฤติซับไพรม์ยังทำให้สถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกาต่างระมัดระวังเป็นอย่างมากในการปล่อยสินเชื่อ เป็นเหตุให้ผู้ที่มีเครดิตทางการเงินที่ดีพลอยได้รับผลกระทบเพราะไม่สามารถกู้เงินได้ด้วย ทำให้เกิดการตึงตัวในตลาดเงิน ต้นทุนการกู้ยืมเงินก็สูงขึ้น เศรษฐกิจในภาพรวมของสหรัฐอเมริกาจึงอยู่ในสภาพหยุดชะงัก และส่งผลต่อภาวะเศรษฐกิจโลก

ผลกระทบที่ประเทศไทยได้รับจากวิกฤติการณ์ดังกล่าว ก็คือราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์มีการผันผวนของราคาหุ้นในตลาดหุ้นเริ่มจากการปรับตัวลดลงของราคาในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้ปรับตัวสูงขึ้นและเกือบเข้าระดับสูงสุดในช่วงต้นเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ จากการที่ธนาคารกลางสหรัฐอเมริกาได้ประกาศปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงมาเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อย่างไรก็ดี เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ กองทุนรวมและสถาบันการเงินของประเทศไทยได้เข้าไปลงทุนในตราสารหนี้ซับไพรม์ของสหรัฐอเมริกาจำนวนไม่มากนัก ผลกระทบโดยตรงจึงมีไม่มากนัก แต่ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยอาจจะได้รับผลกระทบอย่างมากหากเศรษฐกิจโลกมีภาวะถดถอยเนื่องจากวิกฤติซับไพรม์ ■

* ตราสาร CDOs (Collateralised Debt Obligations) เป็นตราสารหนี้ประเภทหนึ่งซึ่งการประกันการชำระหนี้ของตราสารหนี้ประเภทนี้ นอกจากจะมีตัวสินทรัพย์ที่ผู้จำหน่ายสินทรัพย์มีสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้เป็นงวดๆ แล้ว ยังคงมีทรัพย์สินอื่นวางเป็นประกันการชำระหนี้ด้วย

๒ กองทุนเฮดจ์ฟันด์ (Hedge Fund) เป็นกองทุนซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อแสวงหากำไรในตลาดตราสารทุนและตราสารหนี้ โดยผู้ลงทุนส่วนใหญ่จะมาจากบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีฐานะทางการเงินในระดับดีมาก โดยทั่วไปแล้วกองทุนนี้จะมีอำนาจเข้าทำธุรกรรมใดๆ ที่มากกว่ากองทุนประเภทอื่น เช่น กองทุนรวม รวมไปถึงการซื้อขายระยะสั้น การกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินมาลงทุน การทำตราสารอนุพันธ์ เป็นต้น

คำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

► กลุ่ม ก.พ.ร. / ส่วนนโยบายและแผน
สำนักงานอำนวยการ

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกาได้จัดให้มีการลงนาม
คำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๕๑ ระหว่างนายกรัฐมนตรี (นายสมัคร สุนทรเวช) และ
เลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา (คุณพรทิพย์ จาละ) โดย
รายละเอียดคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด
จำนวน ๒๕ ตัวชี้วัด ดังนี้

มิติที่ ๑ มิติด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ

๑. ตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง
(สำนักงานไม่สังกัดกระทรวง)

๒. ตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจ
(สำนักงานไม่มีกลุ่มภารกิจ)

๓. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักใน
การบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ/ภารกิจหลักของ
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วง
น้ำหนักของความสำเร็จตามเป้าหมายผลผลิตของส่วนราชการ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วง
น้ำหนักของกฎหมายที่คณะกรรมการการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา
แล้วเสร็จตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วง
น้ำหนักของกฎหมายที่สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
ตรวจพิจารณาแล้วเสร็จตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี
มอบหมาย

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ความสำเร็จของการจัดทำแผน
นิติบัญญัติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ ความสำเร็จของการพัฒนาระบบ
การรวบรวมกฎหมาย ประกอบด้วย ๒ ตัวชี้วัดย่อย

๓.๕.๑ ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบ
เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรวบรวมกฎหมายในปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๑

๓.๕.๒ ระดับความสำเร็จในการเผยแพร่หมวดหมู่
หรือหัวเรื่องทางกฎหมายไปยังกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด

ตัวชี้วัดที่ ๓.๖ ร้อยละของผลงานวิจัยที่จัดทำ
แล้วเสร็จและนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๗ ร้อยละของกฎหมายที่ได้รับความ
เห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๘ ร้อยละความสำเร็จในการตรวจสอบ
ความจำเป็นในการตรากฎหมาย (พิจารณาเฉพาะพระราช-
บัญญัติ)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๙ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วง
น้ำหนักของการพัฒนานักกฎหมายกฤษฎีกา/เจ้าหน้าที่
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกาให้มีขีดความสามารถทันต่อ
สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ๓ ตัวชี้วัดย่อย

๓.๙.๑ ด้านการพาณิชย์ E-Commerce

๓.๙.๒ ด้านการค้าระหว่างประเทศ

๓.๙.๓ ด้านการเมืองและการปกครอง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑๐ การพัฒนาสถานะแบบ Real-time

ในการตรวจสอบติดตามการตรวจพิจารณาร่างกฎหมายและ
การให้ความเห็นทางกฎหมาย

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑๑ ระดับความสำเร็จของการพัฒนา
นักกฎหมายภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑๒ ร้อยละของข้อมูลกฎหมายที่เผยแพร่
ทางระบบอิเล็กทรอนิกส์

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑๓ ร้อยละความสำเร็จของการดำเนิน
การตามบันทึกข้อตกลงแนวทางการดำเนินงาน ในปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๑ ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา และ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เรื่อง การเชื่อมโยงเครือข่าย
ข้อมูลร่างกฎหมาย

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑๔ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ย
ถ่วงน้ำหนักของการให้ความเห็นทางกฎหมาย โดยคณะ
กรรมการการกฤษฎีกา

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑๕ ร้อยละของการเป็นกรรมการ
ในรัฐสภา/กรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร พรรคร่วม
รัฐบาล และการชี้แจงต่อรัฐสภาเทียบต่อจำนวนเรื่องที่รับ
การร้องขอ

มิติที่ ๒ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ

ตัวชี้วัดที่ ๔ ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้
ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและ
ร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ

ตัวชี้วัดที่ ๕ ระดับความสำเร็จในการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของราชการ

ตัวชี้วัดที่ ๖ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตาม
มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ตัวชี้วัดที่ ๗ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับ
บริการ

มิติที่ ๓ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ

ตัวชี้วัดที่ ๘ ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ
รายจ่ายลงทุน

ตัวชี้วัดที่ ๙ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตาม
มาตรการประหยัดพลังงานของส่วนราชการ

ตัวชี้วัดที่ ๑๐ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วง
น้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ

ตัวชี้วัดที่ ๑๑ ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อ
หน่วยผลผลิต

มิติที่ ๔ มิติด้านการพัฒนาองค์กร

ตัวชี้วัดที่ ๑๒ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพ
การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)

ตัวชี้วัดที่ ๑๓ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตาม
แผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ

การที่สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกาจะประสบ
ความสำเร็จตามตัวชี้วัดดังกล่าวได้ ต้องได้รับความร่วมมือจาก
ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกคน ร่วมกันปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้
ความสามารถอย่างเต็มที่ เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไป
อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน □

- ▶ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จัดกิจกรรมการบรรยายธรรม โดยมีพระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต วัดสร้อยทอง เป็นองค์บรรยายเรื่อง “หัวใจบริการ” ในวันศุกร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- ▶ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการ่วมกับบริษัท เอเอ็มอาร์. เอเซีย จำกัด จัดสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น “โครงการปรับปรุงระบบบริการข้อมูลให้เป็นแบบ Enterprise Portal Site System” ระหว่างวันที่ ๒๘-๓๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ณ ฟู้ดทาวน์ริสอร์ท อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีนายธรรมนิตย์ สุมนันตกุล กรรมการร่างกฎหมายประจำเป็นประธานในพิธี ผู้เข้าร่วมการสัมมนาประกอบด้วยข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงาน ทั้งในสายนิติกรและสายสนับสนุน จำนวน ๘๕ คน

- ▶ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จัดกิจกรรมระหว่างปิดภาคเรียนให้แก่บุตรหลานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงาน ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ เพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่บุคลากรของสำนักงาน มีการเรียนการสอนวิชาต่างๆ อาทิ ศิลปะ ภาษาอังกฤษ การแสดง การขับร้อง ฯลฯ โดยเจ้าหน้าที่สำนักงานผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้สอนและดูแลรับผิดชอบ เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้และให้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีเด็กๆ เข้ากิจกรรมจำนวน ๑๖ คน

พระวรธรรมาภรณ์

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก เนื่องในวันข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ในบรรดาวันทั้งหลาย มีวันหนึ่งที่ได้รับกำหนดยกให้เป็นวันสำคัญของชาติ คือวันข้าราชการพลเรือนที่กำหนดให้เป็นวันที่ ๑ เดือนเมษายน ของทุกปี ซึ่งเวียนมาถึงอีกครั้งหนึ่งแล้ว แม้ว่าบรรดาข้าราชการพลเรือนทั้งหลายจะไม่เคยคิดถึงความสำคัญแห่งความเป็นข้าราชการของตนมาก่อนเลยในแต่ละวัน เมื่อมาถึงวันนี้ วันที่ได้ชื่อว่าวันข้าราชการพลเรือนน่าจะมีหลายท่านนึกได้ถึงความสำคัญแห่งหน้าที่ความเป็นข้าราชการพลเรือนของตนว่ามีได้เล็กน้อยหรือต่ำต้อยกว่าข้าราชการตำรวจ ทหาร เพียงแต่ว่าเป็นหน้าที่คนละอย่าง หน้าที่คนละอย่างที่มีความสำคัญไปคนละทางเท่านั้น แต่จะขาดความสำคัญอย่างใดอย่างหนึ่งหาได้ไม่ ดังเช่น ประเทศไทยเรานี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่สุดที่ต้องมีสถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ และต้องมีข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร ข้าราชการพลเรือน จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้โดยเด็ดขาดจริงๆ โดยเฉพาะข้าราชการพลเรือน แม้ไม่คิดให้ดีกว่าย่อมไม่เห็นความสำคัญอย่างยิ่งของข้าราชการพลเรือน ที่ดูเหมือนเป็นคนเดินไปเดินมาทั่วไป ซึ่งความจริงไม่ใช่เช่นนั้น ข้าราชการพลเรือนมีความสำคัญมากจริงๆ สำหรับบ้านเมือง เพราะเหตุใดหรือ ขอให้คิดให้ดีๆ

ข้าราชการพลเรือนที่ดีเป็นแบบอย่างของความดี ความมีเมตตา ความมีน้ำใจ นั่นก็คือความมีธรรมตามทีสมเด็จพระบรมศาสดาทรงสอนไว้ด้วยพระมหากรุณาหาที่เปรียบมิได้ ข้าราชการพลเรือนที่อยู่ทั่วไปเป็นจำนวนมาก โอกาสที่จะสร้างความคิดดี ความมีเมตตา ความมีน้ำใจ ความมีธัมมะในพระพุทธศาสนาจึงมีมากกว่าผู้ใดทั้งหลาย ขอจงภูมิใจในความมีบุญที่ยิ่งใหญ่นี้ ที่เป็นเหตุให้เกิดมามีโอกาสที่ยากจะมีได้ทั่วไป ขอฝากข้าราชการพลเรือนทุกท่านไว้อย่าลืมความสำคัญของตนเอง จงมีเมตตา จงมีน้ำใจ จงมีธัมมะ ให้อย่างขึ้นทุกเวลาหน้าที่ จะเป็นบุญเป็นกุศลพิทักษ์ให้ชีวิตรุ่งเรืองร่มเย็นได้ แม้ในท่ามกลางยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงของโลก

